

Má žena si vyšla

Komedie

Jean Barbier

Přeložil Jaromír Janeček

Obsazení 3 muži a 3 ženy

Nápovědní verze z 2023-11-16

Obsazení – charakteristika postav

Stephanie: Klára Nováková, hezká, elegantní, distinguished dáma.

Gilles: Jirka Pytela, její manžel.

Henrietta: Lucie Sedláčková, hospodyně, silná osobnost.

Bernard: Miroslav Cabala, velký šéf.

Pierrot: Ondra Cabala, zahradník, hloupý, ale krasavec.

Jacqueline: Marcela Plšková, energická, autoritativní žena.

Režie: herci

Technický koutek: Pavel Stříž

Velikost role dle počtu studovaných znaků

Stephanie: 5836

Gilles: 5333

Henrietta: 14405

Bernard: 9990

Pierrot: 2048

Jacqueline: 1661

1. dějství

{Salón ve starém venkovském domě asi 50 km od Paříže. Dřevěný trámový strop, kamenná podlaha, velký krb. Odpovídající nábytek. Vstupní dveře, druhé na zahradu, třetí vedou do kuchyně. V prvním patře, v mezaninu nebo dle úvahy výtvarníka, troje dveře vedoucí do pokojů.}

Zhasni!

Opona!

{Manželská hádka.}

- 0001 **Stephanie:** Tak ty sis sem dneska pozval svého generálního ředitele na oběd, jo? A to mi jako říkáš teď, jo? V jedenáct hodin?! V lednici nic a podívej se jak vypadám!... Ty jsi se snad zbláznil!!!!...
- 0002 **Gilles:** Poslyš... Není to moje vina... rozhodlo se to až včera pozdě večer, a když jsem přišel domů, tak ty už jsi dávno spala...
- 0003 **Stephanie:** A ty mi teď ráno, v jedenáct hodin, oznamuješ, že se ten pán uvolil tady s námi trávit neděli?!... To si ze mě snad děláš legraci, ne?!... Víš, co mi tvůj generální může... ?!!!
- 0004 **Gilles:** Snaž se mě pochopit, víš co mi dalo práce ho přesvědčit? Jsem jenom náměstek, můj ředitel jde do důchodu a on, generální, za dva roky taky. Takže škatule, škatule, hejbejte se, a věř mi, že zájemců jsou mraky.
- 0005 **Stephanie:** To jsem samozřejmě pochopila. Tak blbá nejsem!!!!... Ale dneska to prostě nejde! Nejsem na to vůbec připravená. Nemám tady co na sebe... Zavoláš mu a prostě mu řekneš, že mám chřipku... a hodně nakažlivou chřipku. Až, až covid.
- 0006 **Gilles:** Tomu neuvěří. Včera večer jsem mu líčil v jaké jsi formě, dokonce ses oholila, a jak tě jeho návštěva nadchne.
- 0007 **Stephanie:** No, tak to opravdu! To ses tedy trefil! Moje nadšení nezná mezí!... Mě ten pán vůbec nezajímá. Zůstaň si náměstkem, já to považuji za skvělé místo. Nic víc od tebe ani nečekám. Víš velmi dobře, že mám po rodičích ve Švýcarsku dost, abych z toho mohla padesát let žít a nemusela hnout ani prstem!!!
- 0008 **Gilles:** Já vím, já vím, ale pochop, že mě moje práce baví...
- 0009 **Stephanie:** Tak to buď rád! Protože ty jsi tam jenom takový poslíček. Skáčeš jak pán píská!
- 0010 **Gilles:** Ale no tak!... Nepřeháněj!... Tak špatný to se mnou zase není.
- 0011 **Stephanie:** Horší, než si myslíš. A víš co, já už tě nemůžu ani cítit!... A jdi si spát se svým šéfem!
- 0012 **Gilles:** A víš co?... Tak já se ti taky s něčím svěřím. *{Prsknutí.}*
- 0013 **Stephanie:** Jen ven s tím a buď upřímný... a nelži!
- 0014 **Gilles:** Neboj se... Já... já už tě taky nesnáším! *{Prsknutí.}* Mám možná svoje chyby, možná jednu, trochu prskám, ale kam se hrabu na tebe. Ty bys mohla bejt v Guinnessově *{Prsknutí.}* knize rekordů na prvním místě!!!
- 0015 **Stephanie:** Jak to se mnou mluvíš?!...!
- 0016 **Gilles:** Jak mě zobák narostl. Začni si zvykat! Chceš seznam věcí, které mě na tobě štvou?
- 0017 **Stephanie:** Neobtěžuj se. Já se znám až moc dobře!
- 0018 **Gilles:** No tak tím si nejsem tak jistý! Od rána do večere, večera pořád jenom vrískáš! Zkrocení zlé ženy!!!!... To je od Čejkspíra, víš kdo to byl Čejkspír? To byl panečku umělec, spisovatel, psal divadelní hry, ne tuto, ale jiné. Byl to Němec, nebo Polák, nebo Rus, a narodil se na Ukrajině, to se teď tak nosí.
- 0019 **Stephanie:** A co jsi ty?!...

- 0020 **Gilles:** Čejkspír nejsem. Jsem Gilles.
- 0021 **Stephanie:** Jsi k ničemu, patolízal svého šéfa!... Zvedá se mi z tebe žaludek!!!
- 0022 **Gilles:** Mně se z tebe taky zvedá. Nech toho, přestaň rvát a poslouchej mě!
- 0023 **Stephanie:** Já řvu?... Já?... Já se jenom snažím přizpůsobit!
- 0024 **Gilles:** Tak budeš mě chvilku poslouchat?!... V klidu a bez emocí?!
- 0025 **Stephanie:** Pokusím se o to... !
- 0026 **Gilles:** Mám pro tebe ná-návrh.
- 0027 **Stephanie:** Po-poslouchám.
- 0028 **Gilles:** To mě pře-překvapuješ.
- 0029 **Stephanie:** Nekecej a mluv!
- 0030 **Gilles:** Takhle už to dál nejde, musíme se ro-rozejít.
- 0031 **Stephanie:** Tak v tom s tebou výjimečně souhlasím!
- 0032 **Gilles:** Všechno na půl.
- 0033 **Stephanie:** Pardón?... Tady patří všechno mně!!!
- 0034 **Gilles:** To ano, ale já se celou tu dobu snažil, abys byla šťastná. Alespoň tři minuty denně.
- 0035 **Stephanie:** Což se ti tedy opravdu podařilo!!! *{Zazní zvonek. Gilles se vrhne k oknu.}*
- 0036 **Gilles:** Už je tady!... Asi si vzal Ferrari... Prosím tě, naposledy pro mě něco udělej!... Rozvedeme se, ale teď myslí alespoň trošku na moji budoucnost... Můžu se stát ředitelem, jednou možná i generálním, to snad stojí za trochu tvých falešných úsměvů, jakože snahy, miský fazolí...
- 0037 **Stephanie:** Od minulého týdne je tam dokonce trochu sejra! Pes už ho nechtěl!... Tak ho můžeš nabídnout, jestli chceš!... Tomu svému gigantovi!... Ale beze mě! Sám sis ho pozval, sám si ho hosti!!! *{Práskne dveřmi a odejde.}*
- 0038 **Gilles:** Stephanie!!!! Stephanie!!! Sakra, a je fuč. *{V tu chvíli se otevrou dveře nad schody a objeví se Henrietta, věrná, i když poněkud drzá hospodyně. Má na sobě nedělní šaty a je v ráži.}*
- 0039 **Henrietta:** Dobrý den, pane. Takhle třískat dveřma byste nemusel!... Leká mě to a jsem pak celá nervózní!
- 0040 **Gilles:** To řekněte mojí paní!
- 0041 **Henrietta:** Taky že jí to řeknu!... Kde vlastně je?
- 0042 **Gilles:** Paní si vyšla.
- 0043 **Henrietta:** Ale třískat dveřmi při tom nemusí, ne? *{Opět zvonek.}*
- 0044 **Gilles:** Čekám hosty. Můžete otevřít?
- 0045 **Henrietta:** Tak pozor!... Dneska jste mi dal volno. Musím se trochu vyvětrat, pobavit se... Tak jdu na mši. *{Odejde. Vyjde, ale hned couvá zpátky. Za ní pan Bernard de Montgallet, Gillesův velký šéf, v ruce obrovský pugét, který podává Henriettě. Ta jej dá Gillesovi a ten zpět šéfovi na uvítanou.}* Ale to... nemuselo být... na zahradě máme hezčí.
- 0046 **Gilles:** Milý pane presidente... jsem opravdu šťastný, že Vás tady vidím...
- 0047 **Bernard:** Jsem tady možná poněkud brzy, ale to víte, vzal jsem si Ferrari. Pořád na jedničku to nešlo...
- 0048 **Gilles:** Posadte se u nás. Ale to přeci vůbec nevadí, jste vítán kdykoliv! A teď zas vstaňte. Projdeme se zatím po zahradě a počkáme si, až se to pěkně propeče...
- 0049 **Henrietta:** Tak to vám asi taky nic jinýho nezbyde. Ono se to totiž vůbec pít ještě nezačalo!... Ale vy už si tu jistě poradíte. Já jdu na mši.
- 0050 **Bernard:** Madam, velmi rád jsem Vás konečně poznal.

- 0051 **Henrietta:** Opravdu? No... tak... není proč střílet čestný salvy, já vás totiž opouštím a jdu na mši.
- 0052 **Bernard:** To bych si do smrti vyčítal, kdybych vám bránil v modlitbách. Ostatně potom se uvidíme, budu se vám dnes věnovat celý den.
- 0053 **Henrietta:** Za to já se vám nebudu věnovat vůbec. Dnes si totiž vyjdu.
- 0054 **Gilles:** Ale samozřejmě, drahá, odpoledne si vyjdeš tady s panem de Montgallet, ukážeš mu zdejší hrad, svou zahrádku, ... a... *{Přes rameno pana de Montgallet na ní mrká.}*
- 0055 **Henrietta:** „Drahá“???... *{Stranou.}* Najednou jsem drahá!...
- 0056 **Gilles:** Ale jistě Stephanie.
- 0057 **Henrietta:** Stephanie!?... *{Stranou.}* Asi se moc dobře nevyspal.
- 0058 **Bernard:** Vaše žena je úžasná a jaký má smysl pro humor!
- 0059 **Henrietta:** Nedělejte si ze mě legraci!... Jak že se to jmenujete?
- 0060 **Bernard:** Bernard de Montgallet.
- 0061 **Henrietta:** Opravdu? Hezké jméno. Já jsem Henrietta, bez „de“ před tím.
- 0062 **Gilles:** Henrietta?!... Ale jak to, ty jsi přeci Stephanie!
- 0063 **Henrietta:** Tak pozor!!!... *{Dává ji peníze, ty si dává za výstřih.}* No tak dobře... Tak jo. Opravdu... Jmenuji se Stephanie. Všechno jsem pochopila. Jsem Stephanie!... Je to tak, drahoušku?... Já chápu rychle, co?
- 0064 **Gilles:** Jistě. Jsi prostě anděl. Na mši se teď vykašleš a uděláš nám skvělý malý velký oběd, jak ty to umíš!
- 0065 **Henrietta:** Ty, Gillesi, přece dobře víš, že se svým drahouškem můžeš vždycky počítat: Henrietta už není, už je jenom Stephanie. Víš, jak mě baví měnit jména, takže jsem pochopila, že teď jsem Stephanie a že jdu otevřít pár konzerv cuscusu. Máte rád konzervy od Vitany, pane prezidente?
- 0066 **Bernard:** No... tak... ale otevřete-li je vy, může to být příjemné překvapení...
- 0067 **Henrietta:** Tak to bysme měli. Nic jiného ostatně nemáme. Vy chlapi půjdete zatím do zahrady pro ředkvičky. A mně dej klíč od sklepa... vlastně, já mám svůj... Skočím pro tři flašky Šardoné, to je moje oblíbené. Jsi pro, drahoušku? Tak prima, jdeme na to!... To by bylo, aby nám třem tady nebylo spolu dobře! *{Odejde do ložnice panstva.}*
- 0068 **Bernard:** Úžasný temperament! Já vám závidím, máte opravdu živou ženu, ta moje je mrtvá. Jsem vdovec. A i když byla ještě živá, tak už byla vlastně trochu mrtvá. Ta vaše je jako dynamit, jako šampaňské, tak přímá, tak prostá!!!
- 0069 **Gilles:** To ano, sprostá je dost. Pokud jde o prostatu, prostotu, tak to ona nenechává nikoho na pochybách. Někdy je snad až příliš familiérní. Někdy mě i tak trochu sere, pere, ...
- 0070 **Bernard:** Já s vámi absolutně nemohu souhlasit! Pořád je lepší mít doma ženu, která miluje život, která se ráda směje, než neurasteničku. *{Henrietta vyjde z ložnice. Má na sobě nádherný domácí úbor. Je velice sexy. Bernard je u vytržení.}* To je nádhera!... Ta elegance!!!
- 0071 **Henrietta:** Ale to je přece normální, ne, když se někdo jmenuje Stephanie Daumesnil? Nic jiného jsem tam nenašla...
- 0072 **Gilles:** Ale... to... patří... Stephanie..., když byla těhotná.
- 0073 **Henrietta:** ... a komu jinému by to mělo patřit? Víš co mi dalo práce se do toho dostat?
- 0074 **Gilles:** No jistě... Vlastně... ano... Máš jako vždy pravdu... Jsem já to popleta...
- 0075 **Henrietta:** Ale teď už je čas abysem se vrhla do kuchyně. *{Odejde.}*
- 0076 **Gilles:** Tak... Pane presidente, nechci být dotěrný, ale přemýšlel jste už o tom, kdo se stane po vás stane generálním ředitelem? Koho navrhnete správní radě?

- 0077 **Bernard:** Drahý příteli, moje dnešní návštěva u vás doma a hlavně, od té doby co jsem poznal vaši ženu, vám mohu říct, že muž, který má doma takhle úžasné stvoření musí být mužem činu, mužem hodným důvěry.
- 0078 **Gilles:** Děkuji, pane presidente.
- 0079 **Bernard:** Prostředí, ve kterém člověk žije, má na jeho kariéru ohromný vliv, takže od té doby, co jsem to tady u vás poznal, je mi jasné, že jediným, kdo mě může nahradit, jste vy! *{Henrietta se vrací z kuchyně.}*
- 0080 **Henrietta:** Takže vy říkáte, vážený pane, že žádná paní de Montgallet ve vašem životě není?
- 0081 **Bernard:** Bohužel ne.
- 0082 **Henrietta:** Tak to je vedle vás volné místo, že? To byste se měl znovu oženit, takhle byste zůstat neměl. Jste ještě docela k světu, žádná zřícenina. No... dvacet už vám není, ale žádnéj suchar zatím taky ještě nejste.
- 0083 **Bernard:** Vy mně lichotíte... Máte pravdu, ještě pořád ve mně něco zbylo... Čekám jen na příležitost.
- 0084 **Henrietta:** To dobře děláte. Ale moc dlouho už zase nečekejte! Nemusel byste se dopočítat do deseti.
- 0085 **Gilles:** Stephanie, prosím tě!!!... Dávej pozor co říkáš a uklidni se!
- 0086 **Henrietta:** *{Gillesovi}* Hele, už jsem ti to chtěla říct dlouho. To, jak vypadáš, jak papírovej hrnek, mě dost plní obavama. Tak buď trochu milej a sestup z podstavce, jo!
- 0087 **Gilles:** Ale... Stephanie, co je to s tebou?!... Jakým to se mnou mluvíš tónem? Víš moc dobře, že tě zbožňuji, ale přeci jen... tady před panem presidentem... Už to trochu přeháníš!
- 0088 **Henrietta:** Pan president, není takovej suchar jako ty. S ním se člověk aspoň pobaví, to je pane vykuk!... Oh, pardon, pane de Montgallet.
- 0089 **Bernard:** Vy se mi líbíte čím dál víc.
- 0090 **Henrietta:** *{Gillesovi}* Vidiš, ty mrtvol!
- 0091 **Bernard:** Ale, ale, snad se nebudete hádat? Uzavřete mír! Honem! A dejte si pus!
- 0092 **Henrietta:** Můžu se přemoct...
- 0093 **Bernard:** Tak honem, šup!
- 0094 **Gilles:** Ale... já... nejsem na takové věci zvyklý... Takto na veřejnosti.
- 0095 **Bernard:** To děláte chybu. Když má někdo doma takovou ženu jako vy, tak by jí měl líbat od rána do večera.
- 0096 **Henrietta:** Tak jedem, jdeme na to.
- 0097 **Gilles:** Když to jinak nejde...
- 0098 **Henrietta:** Nedělejte držky, pane Daumesnil! Obětí jsem tady já! *{Dá mu letmou pusu na tvář.}*
- 0099 **Bernard:** Tak to ne! Takhle ne!
- 0100 **Henrietta:** A jak teda?
- 0101 **Gilles:** Pane presidente, mějte rozum!
- 0102 **Bernard:** Ne, já na tom trvám! Pěkně na pus!
- 0103 **Henrietta:** A do prdele...
- 0104 **Gilles:** Vy chcete, abych políbil Henriettu... tedy moji ženu Stephanie na ústa?
- 0105 **Bernard:** Samozřejmě. Já na vašem místě. Já bych byl v sedmém nebi, kdybych mohl...
- 0106 **Gilles:** No... tak dobře. Když to musí být... *{Blíží se k Henriettě.}*
- 0107 **Henrietta:** Co všechno musí člověk vydržet, aby neumřel hladem...

- 0108 **Bernard:** Prosím?
- 0109 **Henrietta:** Aby „nezůstal ladem“ ... *{Obejme Gillese kolem krku a začne ho vášnivě líbat. Otevrou se dveře ze zahrady a objeví se Stephanie.}*
- 0110 **Gilles:** Drahoušku, ty ses vrátila?... Musím ti...
- 0111 **Henrietta:** Tak pozor! Žádný familiarity s Henriettou. Už jednou jsem ti říkala, že jí nebudeš tykat!!! Že takový lidi si musíš držet od těla!!!
- 0112 **Stephanie:** Co má tohle znamenat, Gillesi!!!
- 0113 **Bernard:** Vaše služka je horší než ta moje!
- 0114 **Gilles:** *{Stephanii}* Já k tomu nemám co říct. Moje žena má pravdu! Okamžitě běžte tam, kde je vaše místo, do kuchyně! Pod stůl!
- 0115 **Stephanie:** Do kuchyně?!
- 0116 **Henrietta:** Vy máte, děvenko, neuvěřitelnou drzost! Za koho se máte?!... Tady jste v počestném domě, tak se chovejte slušně k těm, kdo vás živí!
- 0117 **Bernard:** Máte pravdu, Stephanie.
- 0118 **Gilles:** *{Stephanii}* Henrietto, chováte se opravdu nemožně!
- 0119 **Henrietta:** Jen klid, já už si to s ní zejtra vyřídím.
- 0120 **Stephanie:** *{Pochopila.}* Dobře... madam, už chápu. Vy jste moje paní, já vaše služka. Ale počkejte!
- 0121 **Henrietta:** To už jste měla pochopit dávno! Běžte, šup, ke svým hrcům! To je neuvěřitelný, jak jste drzá a nekoukejte takhle na mě nebo vám dám pár facek! Tak honem, prostřít pro tři a hlídat cuscus, ať se nepřipálí. A ty Gillese, otevři to víno! Máte rád Šardoné, pane presidente?
- 0122 **Bernard:** To je moje oblíbené.
- 0123 **Henrietta:** Slyšels, Gillesi. Já a pan prezident máme úplně stejný vkus! Pokud jde o vás, holčičko, tak šup, šup do kuchyně a až to bude hotový, tak na mě houkněte!
- 0124 **Stephanie:** Na to se můžete spolehnout.
- 0125 **Henrietta:** Jak mě oznámíte, že je navařeno?
- 0126 **Stephanie:** Řeknu „Hotovo“.
- 0127 **Henrietta:** Ne, holčičko! Vy se zeptáte: „Madam, mohu nosit na stůl?“ *{Stephanie vztekle odejde.}* Co je jí, hvězdě?
- 0128 **Gilles:** Určitě žárlí.
- 0129 **Bernard:** Asi to tak bude. Někdy služebnictvo přilne k panstvu víc, než se sluší.
- 0130 **Henrietta:** No a to je přesně případ madam... teda, chci říct... Henrietty. Prostě na mě žárlí. No to je skvělý!... Ona na mě žárlí!!!... To je pocit! To já zbožňuju!
- 0131 **Bernard:** Jo, sehnat dobrou služebnou, je dřina!
- 0132 **Henrietta:** To mluvíte jako o kom?
- 0133 **Gilles:** Je to všude stejné. Ta naše je drzá jak vopice a má růžovou prdel jak pavián.
- 0134 **Bernard:** A ta moje pije a k tomu je taky drzá a do všeho se plete. Považuje se za paní domu.
- 0135 **Gilles:** Ta naše je to samé, že Stephanie?
- 0136 **Henrietta:** Hrůza! Je to čůza.
- 0137 **Bernard:** Budu se muset poohlédnout po jiné, ale...
- 0138 **Henrietta:** Já si to vezmu na starost! Najdu vám hospodyňku, skromnou, pracovitou, čistotnou, mlčenlivou, a která bude přesně vědět, kde je její místo.
- 0139 **Gilles:** Takové ještě existují? Poslední slušná služka umřela v roce 1432.

0140 **Henrietta:** Já jednu takovou znám.

0141 **Bernard:** Tak to mě s ní budete muset seznámit.

0142 **Henrietta:** Žádný problém!

0143 **Bernard:** Vy jste víla!

0144 **Gilles:** Já bych to zas nepřeháněl.

0145 **Henrietta:** Tiše! Já jednu takovou perlu opravdu znám. Jak říkám, pracovitá, diskrétní, čistotná, počestná, nelže, dochvilná a hlavně mlčí.

0146 **Gilles:** Tak to tedy opravdu nemám ponětí, o koho může jít...

0147 **Henrietta:** Za to já ano... Než se ten cuscus udělá, navrhuju malou procházku zahradou.

0148 **Bernard:** Výborný nápad. Dostaneme alespoň chuť k jídlu. Tak pojďme! – *{On nabídne rámě jé. Gilles si ho vezme.}* Pozor, tady je krtčinec, a pozor, tady je hovno, vysral se nám tady pes. A opatrně, tady je mrtvá nutrie, nikdo jí tu nechce uklidit, že drahá? A pane prezidente, tady je pan Ředkvička a opuštěná psí bouda je zas tady. *{Odejdou.}*
{Z kuchyně vyjde Stephanie v zástěře a prostírá. Objeví se Pierrot.}

0149 **Pierrot:** Vy si hrajete na služku, madam Stephanie?

0150 **Stephanie:** Přesně tak. A říkejte mi Henrietto.

0151 **Pierrot:** *{Přihloupě.}* Ale vy jste přece Stephanie...

0152 **Stephanie:** Dneska jsem Henrietta.

0153 **Pierrot:** Opravdu?... Jo tak... Dneska si jako měníme jména, jo? To je skvělá hra. – Tak já budu jako Jakob.

0154 **Stephanie:** Přesně tak. Skvělá hra.

0155 **Stephanie:** Už jste zalil růže?

0156 **Pierrot:** Koho?

0157 **Stephanie:** Růže! Jste zahradník a nevíte, co jsou růže?!

0158 **Pierrot:** No, to vím, ale já je nezalejval. To jsem měl?

0159 **Stephanie:** Půda je suchá, tak na co čekáte?

0160 **Pierrot:** Až začne pršet.

0161 **Stephanie:** A protože nezačalo, tak musíte zalévat!

0162 **Pierrot:** Ale čím?

0163 **Stephanie:** Přece hadicí, ne? Idioté! Tak šup, šup!

0164 **Pierrot:** Ježíš, takové práce já nesnáším.

0165 **Stephanie:** Tak co tady děláte? Na co jsem si vás vůbec najala?

0166 **Pierrot:** Na co? Abych se o vás staral. No přece... abych dělal šupity, šup, šup, s váma... A jak rád...

0167 **Stephanie:** Mlčte, o tom nesmíte nikde mluvit!

0168 **Pierrot:** Přísahám, před pánem nikdy!

0169 **Stephanie:** Před nikým nikdy, rozumíte?!!!

0170 **Pierrot:** Jasně. A hlavně ne před Yvonnou, mojí ženou. To by se jí moc nelíbilo, že kdykoliv přijdu za váma, tak musím... zalejvat.

0171 **Stephanie:** Přestaňte! O tom se nemluví!

0172 **Pierrot:** Jasně. Maximálně v hospodě. Chlapy to vždycky pobaví, když jim ukazují, jak si vás nastavím a takto zezadu.

0173 **Stephanie:** Idiotie! Všechno v kalhotách, v hlavě nic! A vypadni!

0174 **Pierrot:** Už, už. A brzo nashle. Někde v koutečku a pěkně šupi, šupi, šupity, šup.

0175 **Stephanie:** Běž zalejvat, idiote!

0176 **Pierrot:** Vy moje květinko!

0177 **Stephanie:** Stává se z něj poeta, z idiota! *{Pierrot jí obejmě a začne jí vášnivě líbat na krk.}* Nech toho!... nech toho!!!... V parku jo, ale ne tady pro Boha!!! Pícháš jak kaktus. *{Pierrot se nedá odradit a pokračuje v „činnosti“. Stephanie podlehne. Pierrot si sundá košili. Vtom slyšíme, že se vrací naše trojice.}* Vypadni! Někdo jde! *{Pierrot se rozesměje a uteče.}*

Opona!

2. dějství

{Tma.}

{Všichni sedí okolo stolu. Právě dojedli.}

0178 **Bernard:** Bylo to výborné a to Šardoné je skvělé. *{Pozvednou číše.}*

0179 **Henrietta:** Je to nejlepší víno ve sklepě... tedy... myslím.

0180 **Bernard:** Budu mít to potěšení si vás poslechnout?

0181 **Henrietta:** Proč? Mluvím snad... málo?

0182 **Bernard:** Myslím jako... vaši hru na klavír.

0183 **Gilles:** *{Znervózní}* Mojí ženu poslední dobou pobolívají klouby na rukou...

0184 **Henrietta:** Co to mele? Já mám klouby naprosto v pořádku.

0185 **Bernard:** Tím lépe. Od vašeho muže vím, že prý hrajete nádherně.

0186 **Gilles:** Trochu jsem přeháněl.

0187 **Bernard:** No tak, drahá Stephanie, udělejte mně radost!

0188 **Henrietta:** Nejsem si jistá, jestli vám moje hra tu radost... opravdu udělá.

0189 **Bernard:** Určitě. O tom jsem naprosto přesvědčen.

0190 **Henrietta:** Jo?... Tak dobře.

0191 **Gilles:** Stephanie, tobě přeskočilo!

0192 **Henrietta:** To možná taky, ale hlavně se stydím.

0193 **Gilles:** Stydíš?

0194 **Bernard:** Ale to přede mnou nemusíte.

0195 **Henrietta:** Ale ano, ano. Mám před váma hroznou trému, ale když vám to udělá radost, tak vám zahrát zkusím.

0196 **Gilles:** To se mi snad zdá!... Kam se to řítíme?

0197 **Bernard:** Co to bude? Bach, Mozart?

0198 **Henrietta:** Kdyby... oba dohromady?

0199 **Bernard:** Ona je úžasná!

0200 **Henrietta:** Nejdřív otevřeme okno.

0201 **Gilles:** Proč?

0202 **Henrietta:** Pan de Montgallet se půjde posadit do zahrady a bude mě poslouchat zvenku. Protože před váma bych, pane presidente, asi hrát nemohla. Trémou by mně tuhly prsty. Už teď mi naskakuje husí kůže a trnou mně zuby.

0203 **Bernard:** *{Poněkud překvapen.}* Tak dobře. Tak já jdu tedy ven. *{Odejde.}*

- 0204 **Gilles:** Tudy, pane prezidente, tudy. – Henrietto, vy jste se úplně zbláznila!!!
- 0205 **Henrietta:** Skočte do kuchyně pro vaší ženu, meje tam nádobí. Konečně bude jednou k něčemu dobrá.
- 0206 **Gilles:** *{Otevře dveře do kuchyně.}* Stephanie, prosím tě, pojď sem honem! *{V okně se objeví Bernard.}*
- 0207 **Bernard:** No tak, nenechte se prosit, má drahá!
- 0208 **Henrietta:** Strpení, strpeníčko! Už sem to zapla, jen čekám, až se to ohřeje. *{Zatáhne záclony. Vejde Stephanie.}*
- 0209 **Stephanie:** Tak kdy už bude tady té maškarádě konec?
- 0210 **Gilles:** Prosím tě, já už teď nemůžu couvnout!
- 0211 **Henrietta:** On už teď opravdu nemůže couvnout. Musíš to pochopit!
- 0212 **Stephanie:** Cože? Ona mě tyká?!!!... No to snad ne!!!... Už toho mám dost a odcházím! Definitivně odcházím!!!... Ale dřív než odejdu tak ještě všechno prozradím tomu hňupovi, který může tuhle ubohou služku považovat za paní domu!!!
- 0213 **Henrietta:** Tak to pozor! Já tady zachraňuju beznadějnou situaci! Tak si vyprošuju trochu respektu!
- 0214 **Stephanie:** Vy běžte do háje! Jste propuštěná!
- 0215 **Gilles:** Proboha, ne tak nahlas! Může vás slyšet!
- 0216 **Henrietta:** To jsou způsoby! Vy jste mě zklamala. Vaše hrubost mě překvapuje.
- 0217 **Gilles:** *{Stephanii}* Uklidni se, drahá a nenič mi kariéru!
- 0218 **Henrietta:** Přesně tak!
- 0219 **Stephanie:** A to jí ještě musíš přede mnou líbat na pusu!
- 0220 **Gilles:** Ano, to jsem opravdu musel.
- 0221 **Henrietta:** A já jsem se obětovala!!! *{Ze zahrady se ozve Bernard.}*
- 0222 **Bernard:** Já už jsem tady vykouřil dva doutníky a pořád nic!
- 0223 **Henrietta:** Už to bude, pane presidente. Už ho ladím a mažu pedály.
- 0224 **Gilles:** Stephanie, prosím tě, on se za chvíli vrátí do Paříže, zahraj mu něčeho kousíček a večer se všechno vrátí do starých kolejí.
- 0225 **Henrietta:** Tak hrajte!!!
- 0226 **Stephanie:** Vy držte hubu!
- 0227 **Henrietta:** Vy držte hubu!
- 0228 **Gilles:** Vy držte hubu!
- 0229 **Henrietta:** Já to dělám všechno tady pro pána!... Tak zahraju já!
- 0230 **Gilles:** Proboha ne!... A ty, proboha hraj! Pomož mi!!!...
- 0231 **Stephanie:** To nepřipadá v úvahu, co sis navařil, to si sněz!
- 0232 **Henrietta:** Nechte toho... Dáme tam nějakou kazetu!
- 0233 **Gilles:** To je geniální nápad! *{Vrhnou se k přehrávači a hledají kazetu.}* Dej tu vázu někam pryč. – Nejde to zavřít, musíme to něčím zachytit. Kde je ta váza?
- 0234 **Henrietta:** Tady! *{Zapnou přehrávač. Chvíli hraje sólo klavír, pak se najednou přidá orchestr.}*
- 0235 **Gilles:** A kurva!...
- 0236 **Henrietta:** Musíme to vypnout! Honem!!
- 0237 **Stephanie:** Vy komici! – Vždyť je to na baterky. *{Gilles vypne zvuk. Vejde Bernard.}*

0238 **Bernard:** To bylo nádherné, ale slyšel jsem tam housle a ten nádherný dětský hlas...

0239 **Stephanie:** Gilles ještě nedomutoval.

0240 **Henrietta:** Přesně tak. Gilles mě doprovázel na housle.

0241 **Stephanie:** A já na buben!

0242 **Bernard:** Vy všichni hrajete?

0243 **Gilles:** Když je potřeba, tak hraji, zpívám i tan-tančím. Tany! Tany!

0244 **Stephanie:** Vážený pane, něco vám musím říct.

0245 **Henrietta:** Co to je!!! Snad se nechcete plést do konverzace!

0246 **Gilles:** Má žena má pravdu. Běžte do kuchyně, Henrietto, šup! Máte tam nádoby!

0247 **Bernard:** Ale jen jí nechte, ať mluví, chudinka.

0248 **Stephanie:** Já nejsem žádná chudinka!!!... Já jsem paní domu! Madam Daumesnil!!!

0249 **Henrietta:** To se jí poslední dobou stává často.

0250 **Stephanie:** Že se nestydíte! Já nejsem žádnéj blázen! Já jsem madam Daumesnil!

0251 **Bernard:** Uklidněte se, holčičko.

0252 **Henrietta:** Pán má pravdu, uklidněte se, no!

0253 **Gilles:** *{Stephanii}* Tak už toho bylo dost! Ven!

0254 **Henrietta:** Já jí dám nějaký prášky, to jí uklidní. Trochu se prospí.

0255 **Stephanie:** Já nechci spát, já chci políbit svého muže!

0256 **Henrietta:** Zase jí to chytá. Je to nymfomanka, která mně závidí mojí pohodu s Gillesem. Chtěla by na moje místo. Čeká jenom na příležitost, aby ho mohla znásilnit!

0257 **Bernard:** Ale to je hrůza!

0258 **Gilles:** Hrůza je to pro mě. Ta představa! Že bych lezl na ni! *{Stephanie se na něj vrhne a začne do něho bušit pěstmi. Potom ho začne objímat a snaží se ho líbat. Henrietta s Bernardem je od sebe odtrhnou.}*

0259 **Bernard:** Já vás obdivuji, jakou máte s tou ubohou ženou trpělivost.

0260 **Gilles:** My už jsme prostě takoví. Chceme jí pomoci.

0261 **Henrietta:** Ano. Mohli bysme jí nechat zavřít do ústavu.

0262 **Gilles:** Ano. Ano.

0263 **Henrietta:** Tam by trávila celý dny ve svěrací kazajce!

0264 **Stephanie:** Vy zrůdy!

0265 **Gilles:** Ano. Já vím, má ubohá Henrietto. Zrůdy. Já vím.

0266 **Bernard:** Obdivuji vás. Vy jste svatí lidé.

0267 **Henrietta:** Ano, to je přesně to slovo, svatí, svatí lidé.

0268 **Stephanie:** Henrietta je moje služka!... Přísahám!!!

0269 **Henrietta:** Ono to pokračuje. Pokládá mě za sebe. Nesmíme jí odporovat.

0270 **Gilles:** Máš pravdu. Máme v lékárnice projímadlo. Nebo je tam Viagra. Nebo, nebo jsou tam prášky na spaní. Dáme jí pár pilulek. *{K ženě. Drží ji přes ústu hadr.}* Na, drž si to chvíli sama. *{Odběhne.}*

0271 **Bernard:** Já vás obdivuji. Taková dobrota se nevidí.

0272 **Stephanie:** Nevěřte jim. Jsou to lháři.

0273 **Bernard:** No tak, uklidněte se, milá Henrietto! *{Gilles se vrací.}*

0274 **Gilles:** Podržte jí! *{Bernard a Henrietta Stephanie drží, zatím co Gilles jí sype do úst prášky.}*

Stephanie se brání.}

0275 **Stephanie:** Pomóc!!!... Můj manžel a moje služka mě chtějí zabít!... Pomóc!... Pomóc!!!

0276 **Gilles:** Nejlepší by stejně bylo jí omráčit paličkou.

Opona!

3. dějství

{Ve stejný den v 17. h. Otevřou se dveře do zahrady. Vejde Henrietta podpírající Bernarda, který skáče po jedné noze. Za nimi vchází Gilles.}

0277 **Gilles:** Taková smůla.

0278 **Henrietta:** Nebojte se, pane presidente, to bude v pořádku. V kostech já se vyznám. Když vykostuju skopovou kýtu, tak...

0279 **Bernard:** Taková smůla... Určitě je zlomená. Bolí to, jako by mi jí někdo utrhnul!!! *{Gilles přisune křeslo, Bernard se do něho s výkřikem zhroutí.}*

0280 **Henrietta:** Taky mohli ty dlaždice spravit. Všechno se rozpadá. Měli by to tady trochu modernizovat.

0281 **Bernard:** To by bylo škoda, ty staré dlaždice jsou krásné.

0282 **Henrietta:** Krásné? Krásné možná, ale jednou někoho zmrzačej. *{Dává Bernardovi pod nohu stoličku a zouvá mu botu.}*

0283 **Bernard:** Musí to být dvojnásobná otevřená zlomenina. Já mám strašně křehké kosti.

0284 **Henrietta:** Chudáčku. Doufám, že všechno ostatní máte v pořádku... *{Směje se.}* Chápete jak to myslím?...

0285 **Gilles:** No tak, Stephanie! *{Zaškobrtne, ona na něj spadne.}*

0286 **Henrietta:** Trochu humoru neuškodí, ne? Nebudeme přece hned vyhlášovat státní smutek. Tak copak s tou nožičkou máme?...

0287 **Bernard:** Áu. Nebudu moci řadit. Je to levá noha.

0288 **Henrietta:** Ale tohle je pravá noha.

0289 **Bernard:** Je to *{Přemýšlí.}* tak, máte pravdu. Au, au, vlastně tahle to je.

0290 **Henrietta:** No tak, pane presidente, nebudte baba! *{Začne mu masírovat kotník.}* Vás už to nebolí?

0291 **Bernard:** Au!... Strašně to bolí!... Musí to hrozně krváct!

0292 **Henrietta:** To vůbec ne, ale je tam celá spousta kostí, nevím, jestli to tak má být. Není jich tam moc? Gillesi, skoč pro Alpu! *{Gilles odběhne.}* Za chvíli budete skákat jako králík na králíci!...

0293 **Bernard:** To bych se divil. Tohle se někdy hojí týdny. *{Vejde Gilles s Alpou. Zaslechne poslední slova, upije Alpu a upustí tubu.}*

0294 **Henrietta:** Co? Týdny? *{Sebere tubu a začne Bernardovi masírovat kotník Alpou.}* To by byla katastrofa!... Za pár minut to spravím.

0295 **Bernard:** Au!!! *{Vzrušeně.}* Au! *{Normálně.}*

0296 **Henrietta:** Vy pak skočíte do svého Ferrari a vrátíte se domů!

0297 **Bernard:** Áu! Pozor!!! Vy mně tu nohu utrhnete!! V životě už nebudu moct řídit auto!

0298 **Henrietta:** Nepocházejte panice, já vám půjčím kolo!

0299 **Gilles:** No tak Stephanie! Buď na něho trochu milá!... *{Zakašle na něj.}* Neměli bychom zavolat doktora?

- 0300 **Henrietta:** To je dobrej nápad.
- 0301 **Bernard:** V žádném případě! Já mám svého osobního lékaře a hned tak někomu se do rukou nesvěřím.
- 0302 **Gilles:** Tak pro něho zajedeme.
- 0303 **Bernard:** To nejde, je v Keni.
- 0304 **Henrietta:** Samá smůla!... Tak, nechcete, abysme vás poslali za ním?
- 0305 **Bernard:** Ne, ne! Radši zůstanu tady, než se to zahojí.
- 0306 **Gilles:** S tím moc nepočítejte... Čekáme malíře, natěrače, stěrače, pokrývače, ostříkovače i šplíchače, ...
- 0307 **Henrietta:** A jo, to je pravda. Všechno tady vymalujou, přemalujou. Na oranžovo, na modrou, tady na zelenou. Včetně střechy!
- 0308 **Bernard:** Tak já půjdu zatím třeba... do sklepa.
- 0309 **Gilles:** To nepůjde, tam bude uložena ta střecha. Budu řídit vaše Ferrari a zavezu vás domů. Já přece vím, kde je levá a pravá strana.
- 0310 **Bernard:** To nepřipadá v úvahu. Svoje auto nikomu nepůjčím!
- 0311 **Henrietta:** Nějaký řešení se najít musí... neskončím jako zdravotní sestra. Zejtra je den žehlení. Jednoho blázna už tady máme a teď vy s tou vaší nohou. Budete skákat po jedné a spojku můžete mačkat levou rukou. To půjde docela dobře.
- 0312 **Bernard:** Ztratil jsem spoustu krve. Potřebuji transfúzi!
- 0313 **Henrietta:** Transfúzi?!... Na vyvrkneteji kotník? Vždyť tady nikde není ani kapka krve! To opravdu přeháníte! *{Snaží se jí dát ruku na prso.}*
- 0314 **Bernard:** Ne, ne! Já vím, že visí na vlásku!
- 0315 **Henrietta:** *{Plácne ho přes prsty.}* Takový divadlo! Vy jste nějaký měkkej, presidente!
- 0316 **Bernard:** Stephanie, prosím vás, vám já věřím, nenechte mě umřít! *{Hlava dozadu, zavřít oči a ruce udělají kříž.}*
- 0317 **Henrietta:** Mám vám jít zavolat faráře nebo udělat na tu nohu koupel?
- 0318 **Bernard:** Rozhodněte sama!
- 0319 **Henrietta:** Tak koupel. *{Odejde.}*
- 0320 **Bernard:** Já mám ve všem smůlu. Buďte rád, že máte tak úžasnou ženu!
- 0321 **Gilles:** Ta vás postaví na nohy, uvidíte. *{Henrietta se vrací s lavórem vody a ručníkem.}*
- 0322 **Bernard:** Víte opravdu co děláte?
- 0323 **Henrietta:** To tam zbylo ze zabíjačky. Jo! Viděla jsem to v televizi. I když... tam mu pak tu nohu uřízli.
- 0324 **Gilles:** Ty mu jí snad řezat nebudeš?
- 0325 **Henrietta:** Doufám, že ne. *{Bernard noří nohu do vody.}*
- 0326 **Bernard:** Au!... To studí!
- 0327 **Henrietta:** Neměla jsem čas to ohřát!... Tak šup!
- 0328 **Bernard:** Dělá se mně špatně. Nemáte něco na srdce?
- 0329 **Henrietta:** Pomerančovou koupel. Když to pomáhá na nohy, proč by to nemělo fungovat i na srdce! *{Odejde do kuchyně.}*
- 0330 **Bernard:** Já bych radši panáka!... To vypadá, že se měsíc nepohnu. *{Na Gillese jdou mdloby. Vejde Henrietta, a když to vidí, dá Gillesovi napít esence.}*
- 0331 **Gilles:** FUJ!!!... Co je to? *{Otevrou se dveře ložnice a objeví se ještě napůl spící Stephanie.}*

- 0332 **Henrietta:** Pomerančová koupel.
- 0333 **Stephanie:** Podejte mi mobil, ať můžu zavolat policii!
- 0334 **Henrietta:** A Ježíš... další magor...! Pojdte odložíme tu vaší nohu do pokoje pro hosty. Ale nejdřív jí trochu utřem, abysme nenacákali. Drahé koberce tu mají.
- 0335 **Bernard:** Já se tady u vás cítím báječně, zůstanu tady s vámi. *{Nohu, kterou vytáhl z vody a osušil znovu ponoří.}*
- 0336 **Henrietta:** Tak už dost. Jak bude tenhle blázeň ještě dlouho trvat? Vypadněte odtud, pane presidente. Musím si promluvit s Henriettou. Mezi čtyřma očima. Tak šup do postele! Tu nohu vám přijdu za chvíli zavázat. Už si ji osušte sám.
- 0337 **Gilles:** Stephanie má pravdu. Pojdte, já vám pomohu. *{Gilles ho, skákajícího po jedné noze, doprovodí do pokoje pro hosty.}*
- 0338 **Stephanie:** Tak, a teď my dvě! Je na čase, aby to skončilo. Využíváte situace, dokonce jste mě chtěla otrávit!
- 0339 **Henrietta:** Jo, ale nevyšlo to!
- 0340 **Stephanie:** Nebuďte drzá!... Pan de Montgallet odjede v každém případě dnes večer a vy zítra ráno! Tady jste skončila a dále už se s vámi nemám o čem bavit.
- 0341 **Henrietta:** Myslíte?
- 0342 **Stephanie:** Absolutně!
- 0343 **Henrietta:** No tak... Tím bych si nebyla tak jistá. Váš super prezident si vyvrknu kotník a má v úmyslu se tady na několik měsíců usadit.
- 0344 **Stephanie:** Pane Bože!
- 0345 **Henrietta:** Jednám v zájmu svého pána a říkám vám, nechte toho! Co je dáno, to je dáno a my dvě to musíme dotáhnout až do zdárného konce. Vy jako hodná služtička a já jako paní domu, kterážto role mě ostatně docela baví.
- 0346 **Stephanie:** Vy mrcho!
- 0347 **Henrietta:** Uberte plyn, milá paní!
- 0348 **Stephanie:** Zmizte odsud! Nemohu vás ani cítit!
- 0349 **Henrietta:** Ale Pierrota, zahradníka, toho cítíte docela ráda, ne?
- 0350 **Stephanie:** Zahradníka?
- 0351 **Henrietta:** Je to hezkej kluk. Ramena jak stěhovák. Svaly jak gumy od tiráku...
- 0352 **Stephanie:** A co?
- 0353 **Henrietta:** V posteli musí bejt třída. Viděla jsem ho jak se ohání lopatou. Není to žádný nešika, že? Ten Pierrot.
- 0354 **Stephanie:** Vůbec nechápu, kam tím míříte.
- 0355 **Henrietta:** Tak já vám to řeknu. Nemusím si nasazovat brýle, abych viděla, co se tady děje. Když pán není doma, Pierrot seskočí z traktoru a jde sekát jinam, co?!
- 0356 **Stephanie:** Já vám zakazuji takhle mluvit!
- 0357 **Henrietta:** Budu mlčet jako hrob. Já jsem hodná holka, ale pozor! Zapněte radary a ztlumte světla! *{Vrací se Gilles.}*
- 0358 **Gilles:** Pitomej výron! Tuhle komedii už dlouho hrát nemůžeme.
- 0359 **Henrietta:** Jak chcete. Vy musíte vědět nejlíp, co budeme dělat.
- 0360 **Stephanie:** Mysli na svoji budoucnost, drahoušku. Nechme všechno tak jak to je! Já jsem služka a Henrietta paní domu. Mně nezbyvá, než jí poděkovat za pochopení a vrátit se do kuchyně.
- 0361 **Gilles:** Co?... Já myslel... Já toho chtěl kvůli tobě nechat a všechno tomu škobrtalovi přiznat...

0362 **Henrietta:** Škobrtalovi? Tak to sedí!

0363 **Gilles:** Všechno mu přiznám za patnáct minut! Je přestávka, škobrtalové!

Opona!

Zhasni!

{Přestávka.}

4. dějství

{Druhý den ráno. Venku je krásný, slunečný den. Nikde nikdo. Z pokoje pro hosty vyjde Bernard. Má na sobě zcela mu nepadnoucí pyžamo. Má zavinutou nohu a kulhá. Současně se otevrou dveře do ložnice pánu domu a objeví se Stephanie ve velmi sexy úborku.}

0364 **Bernard:** Ale to je ložnice paní domu...

0365 **Stephanie:** To máte pravdu.

0366 **Bernard:** No a...

0367 **Stephanie:** No a co, stlala jsem tam postelevy.

0368 **Bernard:** Nedělejte si ze mě legraci... *{Za Stephanií se vynoří Gilles očividně zaskočený, že vidí Bernarda.}* Vy spíte se služkou?! Kdyby to tak věděla vaše paní! *{V tu chvíli vejde ze zahrady Henrietta a zaslechne poslední větu.}*

0369 **Henrietta:** *{Bernardovi}* Já to vím. Můj drahý se Henrietty bohužel nedokáže vzdát, čímž já ukřutně trpím, ale beze slov nesu svůj kříž.

0370 **Bernard:** To snad... Mně do toho samozřejmě nic není, ale přeci jen... Vy jste mě zklamal. Mít takovou ženu a spát se služkou?!

0371 **Stephanie:** Oh... !

0372 **Bernard:** Nechci se vás dotknout Henrietto, ale vaše paní... to je třída!

0373 **Stephanie:** Každý podle svého gusta!

0374 **Henrietta:** Co se dá dělat, pane presidente, příroda ho táhne do náruče tady té kreatury a protože já jsem tolerantní žena, tak mlčím a tiše trpím.

0375 **Bernard:** Můžete teď Henrietto odejít a vy Gillesi, můžete mě tady nechat s vaší ženou o samotě?!

0376 **Henrietta:** Ano. Nechte nás tu o samotě!

0377 **Gilles:** Dobře. Tak já jedu do Paříže. Máte pro mě, pane presidente, nějaké zvláštní instrukce týkající se našeho podniku?

0378 **Bernard:** Ne, jenom řekněte, že jsem měl nehodu a nemohu se hýbat. Ale neříkejte, že jsem u vás, chci se tady v klidu léčit.

0379 **Gilles:** Dobře. A odpusťte mi, prosím, mé hříchy. Člověk je slabá povaha. Slibuji vám, že se polepším.

0380 **Bernard:** To doufám. *{Gilles odejde.}*

0381 **Stephanie:** Promiňte mu, prosím. Je to všechno moje vina. *{Odejde do kuchyně.}*

0382 **Bernard:** Ubohá madam.

0383 **Henrietta:** Jen je nechte. Alespoň přijdou na jiné myšlenky. Ostatně, zůstává to jen mezi námi, v rodinném kruhu.

0384 **Bernard:** Vy jste svatá žena.

0385 **Henrietta:** Díky.

- 0386 **Bernard:** Vaše čistota, přímota, vaše povaha, vaše velkorysost, upřímnost... Váš smysl pro humor, vaše spontaneita, vaše logika a vaše dobrota z vás dělají neobyčejnou, vzácnou a stále opakují, výjimečnou ženu.
- 0387 **Henrietta:** Vzpamatujte se presidente. Na jednu věc jste zapomněl...
- 0388 **Bernard:** Na mnoho věcí...
- 0389 **Henrietta:** ... a váš šarm!
- 0390 **Bernard:** ... právě jsem to chtěl říct! Já vás Stephanie ode dnešního rána miluji. Vy jste ideální žena, vy jste... vy jste polární záře!!!...
- 0391 **Henrietta:** Ježíšmarjá!... Ale já vůbec nejsem taková jakou vy mě vidíte, pane presidente.
- 0392 **Bernard:** Ale jste, já vím, že jste a od této chvíle mně říkejte Bernarde.
- 0393 **Henrietta:** Ano, Bernarde!
- 0394 **Bernard:** Jste obdivuhodná žena, se kterou bych chtěl trávit zbytek života. Váš muž je buran, v životě nebude generálním ředitelem! Podvádí vás. Rozvedte se a staňte se mojí ženou!
- 0395 **Henrietta:** Vidíte, budu o tom přemýšlet. *{Z kuchyně vyjde Stephanie.}*
- 0396 **Stephanie:** Mám nachystat snídani, madam?
- 0397 **Henrietta:** Ne, děkuji. Udělejte si volno.
- 0398 **Stephanie:** Děkuji, madam. Půjdu na trh. *{Odejde}*
- 0399 **Bernard:** Konečně sami. Henrietta odešla, váš muž je v práci! Já jsem šťastný člověk!
- 0400 **Henrietta:** Promiňte, ale já mám ošetrovatelský kurz a nejsem tak hloupá, jak možná vypadám. Vy jste si nikdy žádnou nohu nezvrkl, že? Tak proč celý ten cirkus?
- 0401 **Bernard:** Co jsem měl dělat? Chtěl jsem být s vámi sám. *{Vezme Henriettu do náruče a začne s ní divoce tančit po místnosti.}*
- 0402 **Henrietta:** Proboha, točí se mi hlava!!!... Vždyť mně jí odšroubujete!!! Přestaňte si ze mě dělat legraci. Já jsem to v životě neměla lehký. Víím, co je bolest. Moje poslední láska se zabila na mopedu.
- 0403 **Bernard:** Na mopedu?
- 0404 **Henrietta:** Já víím, není to nic moc, ale na Ferrari on neměl. Přesto jsem ho milovala. Tak si ze mě nedělejte legraci!
- 0405 **Bernard:** Ach, promiňte, já jsem nechtěl...
- 0406 **Henrietta:** To nic. To byl jen takový mráček. Už je to dobré.
- 0407 **Bernard:** A vašeho manžela vy... nemilujete?
- 0408 **Henrietta:** To je zase jiná historie.
- 0409 **Bernard:** Podvádí vás...
- 0410 **Henrietta:** To je taky jiná historie.
- 0411 **Bernard:** Je mi smutno, Stephanie.
- 0412 **Henrietta:** Proč? Nejede vám auto?
- 0413 **Bernard:** Něco mnohem horšího!
- 0414 **Henrietta:** A mohu vám nějak pomoci?
- 0415 **Bernard:** Můžete.
- 0416 **Henrietta:** Potřebujete vyprat?
- 0417 **Bernard:** Peru si sám.
- 0418 **Henrietta:** Tak o co jde? No, nestyďte se!
- 0419 **Bernard:** Jsem bídák!... Nemám odvahu se vám svěřit.

- 0420 **Henrietta:** Ale no tak. Ven s tím! Nejsem malá holka. Ano, jste bídák... a dál?
- 0421 **Bernard:** Monte Carlo, Las Vegas, říká vám to něco?
- 0422 **Henrietta:** Slyšela jsem o tom, ale já moc necestuju.
- 0423 **Bernard:** Casina, ruleta, hazard, ...
- 0424 **Henrietta:** Kolik?
- 0425 **Bernard:** Čtyři... Vzal jsem je z podniku.
- 0426 **Henrietta:** Já vás měla za čestného muže...
- 0427 **Bernard:** A to není všechno.
- 0428 **Henrietta:** Co ještě?
- 0429 **Bernard:** Moji společníci na mě podali žalobu a byl jsem obviněn. Hrozí mně vězení za zpro-
nevěru a podvod.
- 0430 **Henrietta:** Tak to pozor! To zavolám policii! S tím já nechci mít nic společného!
- 0431 **Bernard:** Mějte se mnou, proboha, slitování! Zbavte mě té hanby!
- 0432 **Henrietta:** A jak to mám udělat?
- 0433 **Bernard:** Půjčit mi peníze! Jestli zalepím tu díru, kterou jsem udělal v podnikové kase, stáhnou
obvinění a já budu moci začít znovu. Já chci začít znovu! Sbohem casina, sbohem hazarde!
- 0434 **Henrietta:** V tom já vám nepomůžu. Já nemám ani účet v bance.
- 0435 **Bernard:** Chápu vás. Nezasloužím si vaši pomoc, ale proboha, mějte slitování!
- 0436 **Henrietta:** Ale to já mám.
- 0437 **Bernard:** Zbavte mě té hanby. Jste přece bohatá!
- 0438 **Henrietta:** Bohatá? Já?!... Vy máte Ferrari, já jenom kolo.
- 0439 **Bernard:** A co ty peníze ve Švýcarsku, které jste zdělila po rodičích? Já jsem se informoval.
Jste bohatá žena, pomozte mně začít znovu!
- 0440 **Henrietta:** *{Přistoupí na hru.}* Musím si o tom promluvit s farářem. Neříkám ne, ale to bych
musela prodat několik naftových polí v Texasu. I když zase, něco bych pro vás udělat chtěla...
Kolik to dělá?
- 0441 **Bernard:** Čtyři milióny.
- 0442 **Henrietta:** *{Ksichty zděšení, pak hraje pohodu.}* Jen čtyři? Není problém! To je pro mě malič-
kost. Poradím se se svými právníky. Mám ve Španělsku takový zámeček, který se mi už nelíbí.
Ze 17. století a to není mé oblíbené období.
- 0443 **Bernard:** Svatá žena, svatá žena! *{Někdo zaklepe na dveře ze zahrady.}* My tu nejsme sami?
{Vejde zahradník Pierrot.}
- 0444 **Pierrot:** Dobrý den, Henrietto. Ty růže...
- 0445 **Henrietta:** Proč mi říkáte Henrietto? Henrietta tady není, šla na trh. *{Bernard s údivem sleduje
následující dialog.}*
- 0446 **Pierrot:** Cože, vy jste přece Henrietta, ne?
- 0447 **Henrietta:** Ale, ubohý příteli, už zase? *{Pohladí ho po hlavě.}*
- 0448 **Pierrot:** Počkejte... Počkejte... nechte toho! Vy jste přece Henrietta, služebná...?
- 0449 **Henrietta:** Vemte si čočky a dobře se na mě podívejte! Já jsem přece Stephanie, vaše paní!
- 0450 **Pierrot:** Takže to jste byla vy... co jsem... s váma... ?
- 0451 **Henrietta:** Ano, to jsem byla já, co jste se mnou...
- 0452 **Pierrot:** To není možný. S váma bych nikdy... nemohl. S paní Daumesnil prosím, ze zvyku, ale
s váma! To jsem musel mít vokno...

0453 **Henrietta:** Jen si vzpomeň! No tak!... V altánu, v zahradě na té sekačce.

0454 **Pierrot:** Na jaké sekačce?

0455 **Henrietta:** Říkal jsi mně: gazelo moje!

0456 **Pierrot:** Tak jsem vám v životě neříkal!

0457 **Henrietta:** Je nemocnej. Chudák.

0458 **Pierrot:** Takže vy jste Stephanie... Já už se v tom vůbec nevyznám... *{Rozpláče se.}* Já už vůbec nevím, co jsem dělal a co ne, co je nahoře a co dole, co je růže a co kaktus. Ani s kým jsem to vlastně dělal. Já už nevím vůbec nic. Vidím kolem sebe jen hustou mlhu!

0459 **Henrietta:** Asi je opilý. No tak, Pierrote, přestaň plakat nebo se rozbřečím taky! Všechno je to moje vina. Jsem prostě neodolatelná žena. Všichni muži mně padají k nohám, to já jsem tě svedla, chudáčku. *{Bernard vstane z křesla.}*

0460 **Bernard:** Milý příteli, nechcete, abych vás odvezl domů? Nebo si na chvíli sedněte a odpočínáte si, ono vás to přejde... Chcete napít vody?

0461 **Pierrot:** Spíš koňaku!

0462 **Henrietta:** Nechcete prášky?

0463 **Pierrot:** Ne, ne! Půjdu si lehnout. Točí se mi hlava. Přejed jsem se včera fazolí. Je mi špatně.

0464 **Bernard:** Chudák.

0465 **Henrietta:** Tak správně, běžte si zdřímnout a zejtra vám bude líp. Mně se to taky jednou stalo. Spletla jsem si listonoše s farářem, a když jsem mu řekla „Otče“ a požádala ho o rozhřešení, upadla mu brašna. Šla jsem si potom dát studenou sprchu a všechno se vyřešilo.

0466 **Pierrot:** Studenou sprchu, ano. Máte pravdu. Dám si studenou sprchu. Ale, ať mě rozpůlí, já vás nepoznávám. Moje paní nejste..., ani vy ne... *{Odejde.}*

0467 **Bernard:** Stephanie... mám to chápat tak, že vy jste byla jeho milenka?

0468 **Henrietta:** No ano. Přiznávám. Co chcete, jsem prostě femme fatale. Mně nikdo neodolá.

0469 **Bernard:** Opravdu?

0470 **Henrietta:** Vy o snad tom pochybujete?

0471 **Bernard:** Och, ne!

0472 **Henrietta:** Uvědomte si už jednou, že jsem bohatá a obdivovaná žena!

0473 **Bernard:** To ano!

0474 **Henrietta:** Že jsem měla v životě ty nejpřitažlivější muže.

0475 **Bernard:** A jak to, že tady mě odmítáte.

0476 **Henrietta:** Vy prostě nejste můj typ.

0477 **Bernard:** Škoda! Ale ty peníze, mě půjčíte, že? Ty čtyři milióny, vzpomínáte?

0478 **Henrietta:** Neříkám ano, neříkám ne. Uvidíme. *{Zvonek.}*

0479 **Bernard:** Ještě někdo? To nemůžeme být ani chvíli sami?!

0480 **Henrietta:** To bude madam... teda madam Henrietta... teda Henrietta...

0481 **Bernard:** Zase?... Nemůžu jí ani cítit!

0482 **Henrietta:** Můžete pro mě něco udělat?

0483 **Bernard:** Co budete chtít.

0484 **Henrietta:** Řezník asi zapomněl, nemohl byste vzít své Ferrari a zajet pro skopovou kýtu. A pozdravujte ho ode mne.

0485 **Bernard:** Rád. *{Ve dveřích se mívá se Stephanie. Odměřeně se pozdraví.}*

0486 **Stephanie:** Dobrý den.

0487 **Bernard:** Dobrý den, Henrietto. *{Odejde.}*

0488 **Stephanie:** Kdy ten odsud vypadne? *{Zvuk odjíždějícího Ferrari.}*

0489 **Henrietta:** Upřímně řečeno, nevím. Navíc začíná bejt nesnesitelněj a otravuje. Už mám toho dost, hrát si na paní domu.

0490 **Stephanie:** Vydržte, Henrietto! A nepropadejte zoufalství, jednoho dne odejít musí.

0491 **Henrietta:** Na nic jiného nečeká, ale klade si podmínky.

0492 **Stephanie:** Podmínky?

0493 **Henrietta:** Jo. A nejsou to maličkosti!

0494 **Stephanie:** To jsem si mohla myslet. Je to úchyl a nevychovanec. Brousí si zuby na ženu svého náměstka.

0495 **Henrietta:** Přesně tak.

0496 **Stephanie:** Henrietto, musíte se obětovat! Jste teď paní domu, tak jí buďte až do konce!

0497 **Henrietta:** Až do konce? To klidně, ale ono nejde jen o to.

0498 **Stephanie:** Prosím? On chce chlípník ještě něco? Mně snad?

0499 **Henrietta:** No, tak to se vraťte na zem, to zase ne. Ale chce peníze.

0500 **Stephanie:** A na co?

0501 **Henrietta:** Má na krku žalobu. Říká tomu zpronevěra sexuální... nebo sociální..., už ani nevím, moci. Vypadá to s ním zle.

0502 **Stephanie:** Má na krku žalobu? To musel něco provést. To je tedy překvapení. President, generální mého muže a do vězení?

0503 **Henrietta:** Mě to taky překvapilo a ještě víc, když mi řekl, že mám konto ve Švýcarsku... Je to pravda, že ho tam máte?

0504 **Stephanie:** Lidé mají velké oči.

0505 **Henrietta:** A že jste o něm nikdy nemluvila.

0506 **Stephanie:** A proč bych měla?

0507 **Henrietta:** Tak... To je přece základ. Říká se tomu transparentnost. Já se s tím, kolik mám, taky netajím. *{Klepání. Vejde Pierrot a jde k Henriettě.}*

0508 **Pierrot:** To jsem ještě já. Jdu se omluvit, paní, nevím, co mě to prve napadlo, ale teď už je mně líp. Dal jsem si tu sprchu... Tak, co s těma růžema?

0509 **Henrietta:** Co já vím? Zeptejte se tady paní!

0510 **Pierrot:** Ne, prosím vás, už ne!... Já nejsem blázen, já přece vím, že paní domu jste vy.

0511 **Stephanie:** No tak, Pierrote! To já vám přeci musím říct co s růžemi. Já jsem paní domu.

0512 **Pierrot:** Ne, ne. Vy žádná paní domu nejste, to je tady Henrietta. *{Vrací se Ferrari.}*

0513 **Henrietta:** A, moje kejta už je tady.

0514 **Stephanie:** Tak už toho bylo dost, Pierrote! Musíte přestat pít. Ty růže zasadte třeba v garáži, jestli chcete. Možná se tam ujmou.

0515 **Pierrot:** Jistě, chápu. Ach, Bože, ty fazole! *{Ve dveřích se potká s Bernardem, který nese kýtu. Uprdne si.}* Pozdrav pánbůh.

0516 **Bernard:** Vypadá nějak zmateně, ten váš zahradník.

0517 **Henrietta:** Ale to nic. Nesnáší kytky a to je pro zahradníka docela smůla.

0518 **Bernard:** Pokud jde o tu kýtu: česnek a hodinu péct.

0519 **Stephanie:** Dejte mi to, to je moje věc. *{Odejde do kuchyně.}*

0520 **Bernard:** Už jste si to rozmyslela? S těmi penězi? Nezapomeňte na to!

- 0521 **Henrietta:** Jaká netrpělivost!
- 0522 **Bernard:** Strašně to spěchá. Už se vidím za mřížemi, na otepi mokré, prochcané slámy, s hrnkem studeného vývaru v ruce a jak mě bachař kope do koulí a do té mé bolavé nohy!!
- 0523 **Henrietta:** Vy máte fantazii. To se nevidí ani v seriálu. Zkuste psát. A pokud jde o tu nohu, tak vám musím připomenout, že tý nikdy nic nebylo!
- 0524 **Bernard:** Máte pravdu, já zapomněl, ale vy zapomenout nesmíte, čtyři miliony! *{Zvonek. Henrietta se koukne z okna.}*
- 0525 **Henrietta:** A hele, máme návštěvu!
- 0526 **Bernard:** Možná mi váš bankéř nese ty peníze.
- 0527 **Henrietta:** Ne, ne. Nějaká elegantní dáma a pěkná.
- 0528 **Bernard:** Škoda! *{Vchází Jacqueline, která si Bernarda zprvu nevšimne.}*
- 0529 **Jacqueline:** Dobrý den. Paní Daumesnil, to jste vy?
- 0530 **Henrietta:** *{Poněkud váhavě}* Ano... to jsem já.
- 0531 **Jacqueline:** Já jsem manželka doktora Gibelina... vašeho milence.
- 0532 **Henrietta:** Mojeho... milence?
- 0533 **Jacqueline:** Nehrajte divadlo! Je to zbytečné. Vím všechno. Můj manžel přede mnou nic neskrývá.
- 0534 **Henrietta:** No... jistě, samozřejmě.
- 0535 **Jacqueline:** I když, jeho vkus mě poněkud překvapuje.
- 0536 **Henrietta:** To není od vás moc milé, co mi tady říkáte. Ostatně říkají o mně, že mám svoje kouzlo.
- 0537 **Bernard:** Jistě, madam má své kouzlo. Mýlíte se.
- 0538 **Jacqueline:** Já jsem možná na omylu, ale vy jste, pane Daumesnile, zase paroháč!... Dobrý den.
- 0539 **Bernard:** Ne, ne. Paroháč já nejsem, já jsem vdovec.
- 0540 **Jacqueline:** Tím lépe pro vás... Ale pravda je, že tady paní, je v péči mého manžela. A to se vším všudy. *{Směje se}*
- 0541 **Henrietta:** Ale!... To je neobyčejně zajímavé!
- 0542 **Bernard:** Vy mě opravdu udivujete. Tohle už tady má na starosti jeden zahradník.
- 0543 **Henrietta:** No dobře, ale proč jste vlastně přišla?
- 0544 **Jacqueline:** Kde máte svojí kabelku?
- 0545 **Henrietta:** Proč?
- 0546 **Bernard:** Aby mně z ní dala peníze, možná... Nebo podepsala šek?
- 0547 **Jacqueline:** Ne, aby z ní vyndala mé klíče. Po vašem „vyšetření“, abych to tak nazvala, u mého muže, jste si místo svých klíčů od vozu, vzala moje, které tam ležely na stole.
- 0548 **Henrietta:** Opravdu?
- 0549 **Jacqueline:** A Hektor není doma.
- 0550 **Henrietta:** Hektor?
- 0551 **Jacqueline:** Vy mu možná říkáte jinak, ale jmenuje se Hektor. Takže, Hektor mi do telefonu řekl: ty klíče jistě omylem odnesla paní Daumesnil, ona je taková trochu na hlavu. Proto se u mě léčí. A měla by teď být na chalupě někde v okolí Dourdan, tak jsem tady.
- 0552 **Henrietta:** Vy nemáte náhradní?
- 0553 **Jacqueline:** Ne, madam, ztratila jsem je.
- 0554 **Henrietta:** A vy se neléčíte?

- 0555 **Jacqueline:** Komentáře se radši zdržím.
- 0556 **Bernard:** Jen klid, dámy. Stephanie je úžasná žena a jak velkorysá...
- 0557 **Jacqueline:** Svoje auto nutně potřebuji. Tak jsem sedla na vlak a jsem tady.
- 0558 **Bernard:** To jste udělala dobře. Všechno se vyřeší. *{Henriettě}* Takže vy to nepopíráte, to všechno, co tady paní říká?... Takový temperament!!! Já vás obdivuji a stojím vždy na vaší straně. Je to ostatně i můj zájem!
- 0559 **Henrietta:** Všechno je to velmi zajímavé a vy mně lichotíte. *{Do místnosti vpadne jako bomba Stephanie.}*
- 0560 **Stephanie:** Tady jsou ty vaše klíče... Všechno jsem slyšela...
- 0561 **Henrietta:** To mě ani neudivuje. Ty služby mají uši všude!
- 0562 **Stephanie:** ... a podívala jsem do kabelky mé paní. Byly tam.
- 0563 **Bernard:** Takže je všechno vyřešené.
- 0564 **Stephanie:** Jsem tu od toho, abych posloužila.
- 0565 **Henrietta:** V každém případě vám slibuji, že změním doktora.
- 0566 **Jacqueline:** Ale proč?
- 0567 **Stephanie:** No ano... proč?... Ah, pardon!
- 0568 **Bernard:** Všechno se vyřešilo, všechno je jasné, Stephanie má ďábelský temperament a zahradník potřebuje doktora.
- 0569 **Jacqueline:** *{Henriettě}* Jestli tomu dobře rozumím, tak vy podvádíte mého muže! To od vás není hezké.
- 0570 **Bernard:** Madam má ráda změnu. Střídá i profese.
- 0571 **Stephanie:** *{Henriettě}* Já vám rozumím. Jako by šlo o mně.
- 0572 **Henrietta:** Dobrá. Já všechno přiznávám a kaju se. Vašeho muže vám vracím a omlouvám se vám.
- 0573 **Jacqueline:** Ale to nepřípadá v úvahu!
- 0574 **Stephanie:** *{Henriettě}* Madam, neměla byste odmítat velkorysost této dámy. Ona je úžasná.
- 0575 **Bernard:** Je to všechno pěkná špína, ale pokud mi to nebere šanci na ty peníze...
- 0576 **Henrietta:** Tak dost! Já to všechno způsobila a já taky rozhodnu jak to bude! Madam, já vám toho vašeho tubiba vracím, už ho nepotřebuju, vyléčila jsem se.
- 0577 **Bernard:** To je krásné.
- 0578 **Jacqueline:** Ale kdepak. Já si беру klíče, vy si nechte mého manžela a jsme si kvit.
- 0579 **Bernard:** Tomu říkám velkorysost. Stephanie, využijte toho. Buďte stejně velkorysá. Vzpomeňte si, říkala jste, že máte ráda, když jsou lidé kolem vás šťastní. Jste bohyně štěstí a dodávám: peníze, co jsou pro vás peníze!
- 0580 **Stephanie:** On má pravdu. Taková laskavost se neodmítá. Ale už sem řekla dost, jdu hlídat tu kýtu. *{Odejde}*
- 0581 **Henrietta:** Už jsem se rozhodla, změním doktora, za návštěvy budu platit a od pojišťovny nebudu chtít náhradu.
- 0582 **Bernard:** Tím snad chcete říct, že dřív vám vaše „návštěvy“ ještě proplácela pojišťovna? Tak to klobouk dolů.
- 0583 **Henrietta:** A proč by ne? To je přece naprosto legální. Proč jim cpát prachy do chřtánu!
- 0584 **Bernard:** Bravo! Kam se na vás hrabu.
- 0585 **Jacqueline:** Čekám večer dva zajíčky. Díky za všechno, madam. Velmi ráda jsem vás poznala.

- 0586 **Bernard:** To je hotovej surrealizmus.
- 0587 **Henrietta:** Takže doktora měnit nemusím, vám to takhle vyhovuje a život je nádhera...
- 0588 **Jacqueline:** Přesně tak. Já jsem vám dokonce vděčná.
- 0589 **Henrietta:** Vy se na mě nezlobíte?
- 0590 **Bernard:** *{Stranou}* Má radost, je šťastná, dopadne to dobře!...
- 0591 **Jacqueline:** Ale vůbec ne. Já vám dokonce děkuji. Odpouštím Hektorovi i vám a dávám vám své požehnání.
- 0592 **Henrietta:** To proboha ne, kdyby to slyšel farář...
- 0593 **Bernard:** Ten s tím souhlasí, určitě s tím souhlasí. Vy děláte, Stephanie, všechno tak jak se má a on by vám jistě řekl, abyste v tom pokračovala. Chápete? Lidem v nesnázích je třeba dělat radost, pomáhat jim. Rozumíte mi?
- 0594 **Henrietta:** Dobře, tak necháme všechno tak jak to je.
- 0595 **Bernard:** Bravo! To je to nejlepší, co můžete udělat! *{Vejde Stephanie}*
- 0596 **Stephanie:** Takže vy mně, madam, Hektora opravdu necháte?
- 0597 **Jacqueline:** Pardón?
- 0598 **Stephanie:** Madam Daumesnil jsem totiž já. Z velice složitých důvodů musela zde přítomná Henrietta zaujmout na čas mé místo.
- 0599 **Bernard:** Cože?... Takže všechno je zase v háji a můžu začít znova.
- 0600 **Jacqueline:** Takže vy jste ta dáma, co se nechává opečovávat mým mužem?
- 0601 **Stephanie:** Přesně tak.
- 0602 **Jacqueline:** Ale tím lépe. To je báječné!
- 0603 **Henrietta:** A co bude se mnou? Začínalo se mi dařit... Takže já jsem bez milence?
- 0604 **Stephanie:** Ubohá Henrietto, doktor, to není muž pro vás.
- 0605 **Jacqueline:** To tedy opravdu ne.
- 0606 **Henrietta:** Tak to vám děkuju. A já dělala co jsem mohla.
- 0607 **Bernard:** Počkejte, počkejte, co se to tady vlastně děje? Já už vůbec ničemu nerozumím. Připadám si jako na cizí planetě... Tak která z vás má to konto ve Švýcarsku?
- 0608 **Stephanie i Henrietta:** Obě!
- 0609 **Bernard:** A já jsem Julius César!... Děláte si legraci z ubožáka pronásledovaného smůlou i policií. Že se nestydíte! Půjdu se sám udat!
- 0610 **Stephanie:** Ale to je přece všechno vaše chyba. To vy jste si spletl Henriettu se mnou.
- 0611 **Bernard:** Takové věci se mně obvykle nestávají. A vy jste ve mně, Henrietto, vy opravdová Henrietta, vzkřísila naději, vrátila jste mi důvěru. Věřil jsem vám.
- 0612 **Stephanie:** Počkejte Bernarde, o tom si promluvíme potom... *{Jacqueline}* Takže vám by to, madam, opravdu nevadilo, kdybych zůstala s Hektorem?
- 0613 **Jacqueline:** Ale vůbec ne. Vždycky když má můj manžel nějakou avantýru, tak se ke mně doma chová báječně. Jinak je pořád mrzutý, agresivní, prostě nesnesitelný. Jste pro mě velice užitečná.
- 0614 **Stephanie:** To máme tedy obě mimořádné štěstí.
- 0615 **Jacqueline:** Jsme jedna pro druhou přímo stvořené. Abychom společně ruku v ruce pečovaly o Hektorovo štěstí. Ráda jsem vás poznala. Na shledanou. *{Odejde}*
- 0616 **Henrietta:** Konto ve Švýcarsku, zahradník na venkově, i když to jsem věděla, doktor v Paříži. Vy jste pěkná nymfomanka. To bych já svému manželovi nikdy nemohla udělat. Ale co, nechme toho...

0617 **Stephanie:** Ano, nechme toho!

0618 **Bernard:** A co bude se mnou? Mě necháte shnít na té otepi pochcané slámy? To přece není spravedlivé!

0619 **Henrietta:** Madam, pomozte Bernardovi, je to hodný člověk.

0620 **Bernard:** To je pravda.

0621 **Stephanie:** Myslíte?

0622 **Henrietta:** Je jenom slabá povaha, neodolá pokušení, je stejný jako vy. Rozdíl je jen v tom, že vy pracujete v posteli, zatím co on na zeleném stole.

0623 **Stephanie:** Dobře. Dostanu vás z toho.

0624 **Henrietta:** Jste velká dáma, madam.

0625 **Stephanie:** Velká dáma jste vy, Henrietto.

0626 **Bernard:** Doufám, že si to ještě nerozmyslíte.

0627 **Stephanie:** Slovo je slovo! *{Z Paříže se vrací Gilles.}*

0628 **Gilles:** Budte zdraví vespolek. Jak se daří panu presidentovi? *{Jde k Henriettě, aby jí políbil.}* Ahoj Stephanie.

0629 **Henrietta:** Počkejte, jste o vlak pozadu.

0630 **Stephanie:** Gillesi, pusu.

0631 **Gilles:** Já nechápu..., všechno se vrátilo do starých kolejí? Pane presidente, vy mně ten malý podvod prominete?

0632 **Bernard:** Každý člověk chybuje, že Stephanie. Ale teď, když jsem poznal pravou paní domu, tak musím říct, že je obdivuhodná!...

0633 **Henrietta:** *{Stranou}* Hajzlík jeden!

0634 **Bernard:** *{Gillesovi}* A příštím presidentem budete samozřejmě vy.

0635 **Stephanie:** To máte pravdu, můj muž si to opravdu zasluluje.

0636 **Bernard:** A vy jste žena velkého srdce. Děláte samé dobré skutky.

0637 **Gilles:** O čem to mluví? *{Venku se ozve policejní siréna.}*

0638 **Stephanie:** A hele, policie!

0639 **Henrietta:** *{Podívá se z okna.}* A jedou sem.

0640 **Gilles:** Zapomněl jsem vám říct, pane presidente, že na vás ráno čekali v kanceláři dva páni.

0641 **Bernard:** A co mi chtěli ti dobří lidé?

0642 **Gilles:** To neřekli, ale ptali se, kde vás mohou najít.

0643 **Bernard:** Doufám, že jste jim nedal vaši adresu!

0644 **Gilles:** Ale ano. Byli tak milí.

0645 **Henrietta:** Ne jen paroháč, ale i vůl!

0646 **Stephanie:** Co jsi to udělal, Gillesi?

0647 **Gilles:** Nic špatného, drahoušku, vysvětlil jsem jim, že si pan president zvrkl kotník a že je to škobrtal...

0648 **Bernard:** Vy vole, žádným presidentem nebudete, vy kreténe!

0649 **Gilles:** Ale... pane presidente, já jsem nemohl vědět...

0650 **Henrietta:** Stydím se za něj. A nejhorší je, že se říká jaký pán, takový sluha.

0651 **Stephanie:** Bernard má sice smůlu, ale já ušetřím čtyři miliony.

0652 **Henrietta:** Tak to by mohlo něco kápnout mně. *{Zazvoní mobil. Všichni sáhnou po mobilech,*

ale pak si všimnou, že to byl Bernardův.}

0653 **Bernard:** Ano?... Ano... Dobře... Takže by se to mohlo vyřešit? Ale policajti už jsou tady... Kvůli Gillesovi... Já vím, že je to vůl... Takže, jestli dostanou do zítřka do rána ty peníze, tak tu žalobu stáhnou?... Díky... Ano, opravdu díky!

{Zavěsí.}

To byl můj advokát. Jestli vrátím do rána peníze, tak se všechno vyřeší.

0654 **Henrietta:** Ale co ti policajti?

0655 **Bernard:** Vyjdu zadem a skočím do Ferrari.

0656 **Gilles:** *{Dívá se z okna.}* Před bránou do zahrady stojí jejich auto.

0657 **Stephanie:** Tak to jste ztracený, drahý příteli.

0658 **Bernard:** Já už nějak odsud dostanu, ale vy jste mi slíbila ty čtyři milióny...

0659 **Stephanie:** Ty už vám teď stejně nepomohou.

0660 **Gilles:** Já nevím o čem mluvíte, ale jestli je pan president potřebuje, tak mu je dej!

0661 **Bernard:** Vůl to je, ale pravdu má.

0662 **Henrietta:** No tak, madam!... Pan de Montgallet leccos ví... Vzpomínáte si?

0663 **Gilles:** Ano, ano. Pan president je velmi vzdělaný. Ale já bych rád věděl, co se to tady vlastně děje, proč je tady ta policie!

0664 **Henrietta:** Všechno vám to vysvětlíme. *{Stephanii}* A do nejmenších detailů, že?

0665 **Gilles:** To budu velmi rád.

0666 **Henrietta:** Paní si možná potřebuje skočit k doktorovi...

0667 **Gilles:** Proč? Ona je taky nemocná?

0668 **Henrietta:** Nebo máme snad zavolat Pierrota?

0669 **Stephanie:** Kolik jste to říkal? *{Vyndá šekovou knížku.}*

0670 **Gilles:** Čtyři miliony. *{Jacqueline vypisuje šek.}*

0671 **Henrietta:** *{Stephanii}* To je pakatel, že?

0672 **Bernard:** Díky, to mě zachrání.

0673 **Gilles:** Vám taky něco je? *{Vběhne Pierrot.}*

0674 **Pierrot:** Jsou tady policajti!!!

0675 **Stephanie:** Ano, a co?

0676 **Pierrot:** Ptají se po panu de Montgallet.

0677 **Bernard:** Ano, přišli za vámi.

0678 **Pierrot:** Za mnou?

0679 **Bernard:** Jmenujete se přece de Montgallet, ne?

0680 **Pierrot:** Ale vůbec ne, já jsem Pierrot Lefort!

0681 **Gilles:** To má pravdu.

0682 **Bernard:** *{Všichni.}* Vy držte hubu!

0683 **Henrietta:** Vy držte hubu!

0684 **Gilles:** Henrietto, co si to dovoluujete?!

0685 **Bernard:** Běžte a řekněte policii, že se jmenujete de Montgallet.

0686 **Stephanie:** Přišli si pro vás, Pierrote.

0687 **Pierrot:** Ale... Ale... já přece nejsem pan...

0688 **Stephanie:** Zase jste pil?!!!... Neodporujte a běžte!!!...

0689 **Gilles:** Já vůbec nic nechápu.

0690 **Stephanie:** Ty mlč. To mě nepřekvapuje.

0691 **Bernard:** Má pravdu, vy mlčte!

0692 **Gilles:** Ano, pane presidente.

0693 **Bernard:** *{Pierrotovi}* A vy snad víte, kdo jste, ne!?!

0694 **Pierrot:** Jo, zahradník.

0695 **Stephanie:** Mluví z cesty.

0696 **Pierrot:** A vy jste moje paní, ne? Pokud teda není moje paní Henrietta... Vlastně jo, Henrietta je moje paní a vy jste naše kuchařka.

0697 **Bernard:** Vy vůbec nevíte, kdo je kdo! Vy jste přece president obřího podniku.

0698 **Pierrot:** Jo?...

0699 **Bernard:** A jmenujete se Bernard de Montgallet.

0700 **Stephanie:** Přesně tak.

0701 **Gilles:** Takže... Můj šéf je Pierrot?

0702 **Bernard:** Ano.

0703 **Gilles:** Já jsem se asi zbláznil.

0704 **Pierrot:** To já taky... A spím s kým? Tady s váma?

0705 **Bernard:** Vzpamatujte se, přece s vaší ženou!

0706 **Pierrot:** Aha... Takže se mi to všechno zdálo a pan Daumesnil už nemá parohy.

0707 **Gilles:** Prosím?

0708 **Stephanie:** Neposlouchej ho! Mele hlouposti. Vzal jste si své léky, pane de Montgallet?

0709 **Bernard:** Asi zapomněl. Vzpomeňte si presidente. Bydlíte na Avenue Foch v Paříži, měl jste havárii, byl jste v nemocnici u Svaté Anny...

0710 **Stephanie:** ... kotujou vás na burze...

0711 **Henrietta:** ... a máte vyvrknutý kotník!

0712 **Pierrot:** Ááá... Už si vzpomínám. Kokotujou mě na burze... To mi něco říká... Navíc jsem ten vdovec.

0713 **Bernard:** No konečně!

0714 **Stephanie:** Vrací se mu paměť.

0715 **Henrietta:** Bylo na čase.

0716 **Gilles:** Já jsem úplně mimo. Ty prášky bych potřeboval asi já.

0717 **Pierrot:** Tak co mám teď dělat?

0718 **Bernard:** Jít za policajtem a říct jim: Já jsem Bernard de Montgallet.

0719 **Pierrot:** Dobře. To je jednoduchý. To chápu. Tak já jdu. Bylo mi potěšením. A noha, mám vyvrknutý kotník. Ano! Jo! Tak v pondělí v práci. *{Odejde.}*

0720 **Bernard:** Bravo, presidente! *{Všichni se vrhnou k oknu.}*

0721 **Henrietta:** Chudák.

0722 **Stephanie:** A je to. Už ho vedou.

0723 **Bernard:** Tak a než se to vysvětlí, já stihnu vrátit ty prachy. – Nebo, že bych si šel na chvíli zahrát? To není špatný nápad!

0724 **Gilles:** Úplně mimo... !!!

0725 Bernard: To mě nepřekvapuje. Ale teď je všechno jak má být. Vy máte úžasnou ženu, velkorysou a s úžasným temperamentem a pekelným erotickým životem. Jmenuji vás generálním ředitelem! Skočíme do Monte Carla! Trochu to tam roztočíme! A vy, drahý příteli, paroháči, budete všechno platit!

{Konec. Čas na párečky, rohlíčky,... }

██████████ Opona! ██████████